

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (veliki senat)

z dne 29. junija 2016*

„Predhodno odločanje — Konvencija o izvajanju Schengenskega sporazuma — Člena 54 in 55(1)(a) — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Člen 50 — Načelo ne bis in idem — Dopustnost kazenskega pregona obdolženca v državi članici po ustavitvi kazenskega postopka, ki ga je državno tožilstvo brez podrobne preiskave začelo zoper njega v drugi državi članici — Neobstoj vsebinske presoje zadeve“

V zadevi C-486/14,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (višje deželno sodišče v Hamburgu, Nemčija) z odločbo z dne 23. oktobra 2014, ki je prispela na Sodišče 10. novembra 2014, v kazenskem postopku zoper

Piotra Kossowskega

ob udeležbi

Generalstaatsanwaltschaft Hamburg,

SODIŠČE (veliki senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik, R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, M. Ilešič, L. Bay Larsen, J. L. da Cruz Vilaça in F. Biltgen, predsedniki senatov, E. Juhász, A. Borg Barthet, J. Malenovský, E. Levits, J.-C. Bonichot, sodniki, A. Prechal (poročevalka), sodnica, C. Vajda, S. Rodin, sodnika, in K. Jürimäe, sodnica,

generalni pravobranilec: Y. Bot,

sodni tajnik: M. Aleksejev, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 29. septembra 2015,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za P. Kossowskega I. Vogel, odvetnica,
- za Generalstaatsanwaltschaft Hamburg L. von Selle in C. Rinio, agenta,
- za nemško vlado T. Henze in J. Kemper, agenta,
- za francosko vlado F. X. Bréchet, D. Colas in C. David, agenti,

* Jezik postopka: nemščina.

- za nizozemsko vlado M. Bulterman in M. de Ree, agentki,
- za poljsko vlado B. Majczyna, J. Sawicka in M. Szwarc, agenti,
- za vlado Združenega kraljestva L. Christie, agent, ob sodelovanju J. Holmesa, barrister,
- za švicarsko vlado R. Balzaretta, agent,
- za Evropsko komisijo W. Bogensberger in R. Troosters, agenta,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 15. decembra 2015

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago členov 54 in 55 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah, ki je bila podpisana v Schengenu (Luksemburg) 19. junija 1990 in je začela veljati 26. marca 1995 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 2, str. 9, v nadaljevanju: Schengenska konvencija), ter členov 50 in 52(1) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina).
- 2 Ta predlog je bil vložen v okviru kazenskega postopka, ki je bil v Nemčiji uveden zoper P. Kossowskega (v nadaljevanju: obdolženec), obtoženega, da je 2. oktobra 2005 v tej državi članici izvršil dejanja, opredeljena kot kvalificirana oblika izsiljevanja.

Pravni okvir

Pravo Unije

Listina

- 3 Člen 50 Listine, naslovljen „Pravica, da se za isto kaznivo dejanje kazensko ne preganja ali kaznuje dvakrat“, določa:

„Nihče ne sme biti ponovno v kazenskem postopku ali kaznovan zaradi kaznivega dejanja, za katero je bil v Uniji v skladu z zakonom s pravnomočno sodbo že oproščen ali obsojen.“

Schengenska konvencija

- 4 Schengenska konvencija je bila sprejeta za zagotovitev izvajanja Sporazuma med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah, podpisanega v Schengenu 14. junija 1985 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 19, zvezek 2, str. 3).

- 5 Člena 54 in 55 Schengenske konvencije spadata pod naslov III, ki je v poglavju 3, naslovljenem „Uporaba načela *ne bis in idem*“. Člen 54 Schengenske konvencije določa:

„Oseba, proti kateri je bil sodni postopek v eni pogodbenici pravnomočno končan, se za ista dejanja ne sme preganjati v drugi pogodbenici, pod pogojem, da je bila izrečena kazen tudi izvršena, da je v postopku izvrševanja ali je po zakonodaji pogodbenice, ki jo je izrekla, ni več mogoče izvršiti.“

- 6 Člen 55 Schengenske konvencije določa:

„1. Pogodbenica lahko pri ratifikaciji, sprejetju ali potrditvi te konvencije izjavi, da je člen 54 ne zavezuje v enem ali več od naslednjih primerov:

- (a) če so bila dejanja, na katera se nanaša tuja sodba, v celoti ali deloma storjena na njenem ozemlju; v zadnjem primeru ta izjema ne velja, če so bila ta dejanja storjena deloma na ozemlju države članice, v kateri je bila izrečena sodba;

[...]

4. Izjeme, ki so bile predmet izjave iz odstavka 1, pa ne veljajo, če je zadevna pogodbenica v zvezi z istimi dejanji zaprosila drugo pogodbenico za sodni pregon ali odobrila izročitev zadevne osebe.“

- 7 Zvezna republika Nemčija je v skladu s členom 55(1) Schengenske konvencije pri njeni ratifikaciji izrazila naslednje pridržke v zvezi s členom 54 Schengenske konvencije (BGBl. 1994 II, str. 631):

„Zvezne republike Nemčije člen 54 [Schengenske konvencije] ne zavezuje

- a) če so bila dejanja, na katera se nanaša tuja sodba, v celoti ali deloma storjena na njenem ozemlju [...].“

Protokol o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Unije

- 8 Schengenska konvencija je bila v pravo Unije vključena s Protokolom (št. 2) o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije, ki je bil priložen Pogodbi o EU, v različici pred Lizbonsko pogodbo, in Pogodbi ES z Amsterdamsko pogodbo (UL 1997, C 340, str. 93) kot del „schengenskega pravnega reda“, kakor je opredeljen v Prilogi k temu protokolu. S tem protokolom je bilo trinajst držav članic pooblaščenih za vzpostavitev tesnejšega medsebojnega sodelovanja na področju uporabe schengenskega pravnega reda.

Protokol (št. 19) o schengenskem pravnem redu, vključenem v okvir Evropske unije

- 9 S Protokolom (št. 19) o schengenskem pravnem redu, vključenem v okvir Evropske unije (UL 2010, C 83, str. 290), ki je priložen Lizbonski pogodbi, je bilo 25 držav članic pooblaščenih za izvajanje tesnejšega medsebojnega sodelovanja na področjih, ki spadajo v schengenski pravni red, v institucionalnem in pravnem okviru Unije. Člen 2 tega protokola tako določa:

„Schengenski pravni red se uporablja v državah članicah iz člena 1 brez poseganja v člen 3 Akta o pristopu z dne 16. aprila 2003 ter člen 4 Akta o pristopu z dne 25. aprila 2005. Svet nadomesti izvršni odbor, ustanovljen s Schengenskimi sporazumi.“

Poljsko pravo

- 10 Člen 327 Kodeks postępowania karnego (zakonik o kazenskem postopku) v odstavku 2 določa:

„Pravnomočno ustavljen postopek zoper osebo, ki je bila predmet preiskave kot osumljenec, se lahko na zahtevo državnega tožilstva [...] ponovno uvede samo, če se izve za nova bistvena dejstva ali dokaze, ki niso bili znani med prejšnjim postopkom. [...]“

- 11 Člen 328 tega zakonika določa:

„1. Generalni državni tožilec lahko razveljavi pravnomočni sklep o ustavitvi preiskave zoper osebo, ki je bila predmet preiskave kot osumljenec, če ugotovi, da ustavitev preiskave ni bila utemeljena [...].

2. Po poteku šestih mesecev od pravnomočne ustavitve preiskave lahko generalni državni tožilec sklep ali njegovo obrazložitev razveljavi ali spremeni samo v korist osumljenca.“

Spor o glavni stvari in vprašnji za predhodno odločanje

- 12 Iz predložitvene odločbe je razvidno, da Staatsanwaltschaft Hamburg (državno tožilstvo v Hamburgu, Nemčija) obdolžencu očita, da je 2. oktobra 2005 v Hamburgu (Nemčija) zagrešil dejanja, ki so v nemškem kazenskem pravu opredeljena kot kvalificirana oblika izsiljevanja. Pri tem se je obdolženec odpeljal z vozilom žrtve iz postopka v glavni stvari. Zoper obdolženca je bila v Hamburgu uvedena preiskava.
- 13 Poljski organi so 20. oktobra 2005 pri kontroli cestnega prometa v Kołobrzegu (Poljska) ustavili vozilo, ki ga je vozil obdolženec, in obdolženca prijeli zaradi izvršitve kazni zapora, ki mu je bila izrečena na Poljskem v neki drugi zadevi. Po opravljenem zbiranju informacij v zvezi z vozilom, ki ga je vozil obdolženec, je Prokuratura Rejonowa w Kołobrzegu (okrajno državno tožilstvo v Kołobrzegu, Poljska) v skladu s členom 282 poljskega kazenskega zakonika zoper njega uvedlo tudi preiskavo zaradi suma storitve kaznivega dejanja kvalificirane oblike izsiljevanja, ki naj bi ga obdolženi zagrešil v Hamburgu 2. oktobra 2005.
- 14 Prokuratura Okręgowa w Koszalinie (okrožno državno tožilstvo v Koszalinu, Poljska) je v okviru medsebojne pravne pomoči državno tožilstvo v Hamburgu zaprosilo za predložitev kopije preiskovalnega spisa. Te kopije so bile poslane avgusta 2006.
- 15 Okrajno državno tožilstvo v Kołobrzegu je državnemu tožilstvu v Hamburgu decembra 2006 posredovalo sklep z dne 22. decembra 2006, s katerim je kazenski postopek proti obdolžencu ustavilo zaradi neobstoja dovolj utemeljenega suma.
- 16 Ni sporno, da je bil ta sklep obrazložen s tem, da obdolženec ni želel dati izjave ter da oškodovanec iz postopka v glavni stvari in posredna priča živita v Nemčiji, tako da ju v okviru preiskave ni bilo mogoče zaslišati in da ni bilo mogoče preveriti deloma netočnih in nasprotujočih si navedb tega oškodovanca.
- 17 Predložitveno sodišče dodaja, da so imeli udeleženci – na podlagi pravnega pouka o pravnih sredstvih iz tega sklepa, s katerim je bil kazenski postopek končan – pravico do pritožbe zoper sklep, v roku sedmih dni od njegove vročitve. Ne zdi se, da je oškodovanec iz postopka v glavni stvari vložil takšno pritožbo.
- 18 Potem ko je 9. januarja 2006 Amtsgericht Hamburg (okrajno sodišče v Hamburgu, Nemčija) zoper obdolženca izdalo nacionalni nalog za prijetje, je državno tožilstvo v Hamburgu 24. julija 2009 zoper obdolženca izdalo evropski nalog za prijetje. Republika Poljska je bila z dopisom z dne 4. septembra 2009 zaprosena za izročitev obdolženca Zvezni republiki Nemčiji. Sąd okręgowy w Koszalinie

(okrožno sodišče v Koszalinu, Poljska) je s sklicevanjem na sklep okrajnega državnega tožilstva v Kołobrzegu, s katerim je bil kazenski postopek končan, za katerega je to sodišče menilo, da je pravnomočen v smislu zakonika o kazenskem postopku, s sklepom z dne 17. septembra 2009 izvršitev evropskega naloga zavrnilo.

- 19 Obdolženec, ki je bil v Nemčiji še vedno iskan, je bil 7. februarja 2014 prijet v Berlinu (Nemčija). Državno tožilstvo v Hamburgu je 17. marca 2014 zoper njega vložilo obtožnico. Landgericht Hamburg (deželno sodišče v Hamburgu, Nemčija) je razpis glavne obravnave zavrnilo z obrazložitvijo, da je s sklepom okrajnega državnega tožilstva v Kołobrzegu, s katerim je bil kazenski postopek končan, v smislu člena 54 Schengenske konvencije ugasnila možnost začeti kazenski pregon. Posledično je s sklepom z dne 4. aprila 2014 nalog za prijetje obdolženca razveljavilo, zato je bil obdolženec, ki je bil priprt, izpuščen na prostost.
- 20 Predložitveno sodišče, pri katerem je državno tožilstvo v Hamburgu vložilo pritožbo zoper ta sklep, izhaja iz tega, da je na podlagi upoštevne nemškega prava podan dovolj utemeljen sum zoper obdolženca, da se lahko uvede kazenski postopek pred Landgericht Hamburg (deželno sodišče v Hamburgu) in da se lahko za obravnavanje obtožnice razpiše glavna obravnava, razen če bi bilo to v nasprotju z načelom *ne bis in idem* iz člena 54 Schengenske konvencije oziroma člena 50 Listine.
- 21 Predložitveno sodišče se v zvezi s tem sprašuje, ali je pridržek, ki ga je na podlagi člena 55(1)(a) Schengenske konvencije podala Zvezna republika Nemčija, še vedno veljaven. Če je, se v obravnavanem primeru ne bi moglo uporabiti načelo *ne bis in idem*, ker je bilo dejanje, ki se očita obdolžencu, storjeno na nemškem ozemlju in ker nemški organi pregona poljskih organov niso zaprosili za sodni pregon v smislu člena 55(4) Schengenske konvencije.
- 22 Če ta pridržek ne velja, se predložitveno sodišče glede na to, da so dejanja, preganjana v Nemčiji in na Poljskem, ista, sprašuje, ali je zaradi sklepa okrajnega državnega tožilstva v Kołobrzegu mogoče šteti, da je bil postopek zoper obdolženca „pravnomočno končan“ v smislu člena 54 Schengenske konvencije oziroma da je obdolženec „s pravnomočno sodbo [...] oproščen“ v smislu člena 50 Listine. Meni, da se zadeva iz postopka v glavni stvari razlikuje od tiste, v kateri je bila izdana sodba z dne 5. junija 2014, M (C-398/12, EU:C:2014:1057), ker pred izdajo sklepa z dne 22. decembra 2006, s katerim je bil kazenski postopek končan, ni bila opravljena podrobna preiskava. Poleg tega predložitveno sodišče dvomi glede vprašanja, ali je pravnomočnost takšnega sklepa odvisna od izvedbe nekih obveznosti, s katerimi je nezakonito ravnanje sankcionirano.
- 23 V teh okoliščinah je Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (višje deželno sodišče v Hamburgu, Nemčija) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:
  - „1. Ali s strani pogodbenic izjavljeni pridržki pri ratifikaciji Schengenske konvencije na podlagi člena 55(1)(a) Schengenske konvencije – in sicer pridržek [glede člena 54 Schengenske konvencije] – po prenosu schengenskega pravnega reda v pravo Unije s [Protokolom (št. 2) o vključitvi schengenskega pravnega reda v okvir Evropske unije], ohranjenim v veljavi s [Protokolom (št. 19) o schengenskem pravnem redu, vključenem v okvir Evropske unije], veljajo še naprej? Ali gre pri teh izjemah za sorazmerne omejitve člena 50 Listine v smislu člena 52(1) Listine?
  2. Če je odgovor na navedeno vprašanje nikalen: ali je treba načelo *ne bis in idem* iz člena 54 Schengenske konvencije in člena 50 Listine razlagati tako, da nasprotuje kazenskemu pregonu obdolženca v državi članici – v tem primeru v Nemčiji – zoper katerega je državno tožilstvo kazenski postopek v drugi državi članici – v tem primeru na Poljskem – brez izvedenega pregona in brez podrobne preiskave ustavilo iz dejanskih razlogov, zaradi pomanjkanja zadostnega suma, in se lahko ponovno uvede samo, če se izve za nova dejstva o bistvenih elementih, ki doslej niso bila znana, ne da bi takšna nova dejstva konkretno obstajala?“

Pristojnost Sodišča

- 24 Iz predložitvene odločbe je razvidno, da predlog za sprejetje predhodne odločbe temelji na členu 267 PDEU, medtem ko se predloženi vprašanji nanašata na Schengensko konvencijo, ki je konvencija, ki spada pod naslov VI Pogodbe EU v različici, ki se je uporabljala pred Lizbonsko pogodbo.
- 25 Glede tega ni sporno, da se lahko ureditev iz člena 267 PDEU uporablja za pristojnost Sodišča za predhodno odločanje na podlagi člena 35 EU, ki se uporablja do 1. decembra 2014, pod pogoji iz zadnjenavedene določbe (sodba z dne 27. maja 2014, Spasic, C-129/14 PPU, EU:C:2014:586, točka 43).
- 26 Zvezna republika Nemčija je podala izjavo na podlagi člena 35(2) EU, s katero je priznala pristojnost Sodišča za odločanje v skladu s pravili iz odstavka 3(b) tega člena, kot je razvidno iz Obvestila o datumu začetka veljavnosti Amsterdamske pogodbe, objavljenega v *Uradnem listu Evropskih skupnosti* z dne 1. maja 1999 (UL L 114, str. 56).
- 27 V teh okoliščinah dejstvo, da v predložitveni odločbi ni omenjen člen 35 EU, temveč da se sklicuje na člen 267 PDEU, ne more povzročiti nepristojnosti Sodišča za odgovor na vprašanji, ki ju je predložilo Hanseatisches Oberlandesgericht Hamburg (višje deželno sodišče v Hamburgu) (glej v tem smislu sodbo z dne 27. maja 2014, Spasic, C-129/14 PPU, EU:C:2014:586, točka 45).
- 28 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je Sodišče pristojno, da odgovori na predložena vprašanja.

Vprašanja za predhodno odločanje

- 29 Predložitveno sodišče s svojimi vprašanji v bistvu sprašuje, prvič, ali je izjava, ki jo je podala Zvezna republika Nemčija na podlagi člena 55(1)(a) Schengenske konvencije, še vedno veljavna, in drugič, v primeru nikalnega odgovora na prvo vprašanje, ali je bil sodni postopek zoper obdolženca v okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, pravnomočno končan v smislu člena 54 Schengenske konvencije in člena 50 Listine.
- 30 Ker se vprašanje morebitne uporabe izjeme od pravila *ne bis in idem* iz člena 55(1)(a) Schengenske konvencije postavlja samo, če je bil v okoliščinah, kakršne so te v postopku v glavni stvari, postopek zoper osebo „pravnomočno končan“ v smislu člena 54 Schengenske konvencije in se to pravilo torej uporabi, je treba najprej odgovoriti na drugo vprašanje.

Drugo vprašanje

- 31 Najprej je treba opozoriti, da je Sodišče v točki 35 sodbe z dne 5. junija 2014, M, (C-398/12, EU:C:2014:1057), že navedlo, da je treba pravico, da se osebi za isto kaznivo dejanje ne sodi ali se je ne kaznuje dvakrat, iz člena 54 Schengenske konvencije in člena 50 Listine razlagati ob upoštevanju zadnjenavedenega člena.
- 32 Zato je treba šteti, da predložitveno sodišče z drugim vprašanjem v bistvu sprašuje, ali je načelo *ne bis in idem* iz člena 54 Schengenske konvencije v povezavi s členom 50 Listine treba razlagati tako, da se sklep državnega tožilstva, s katerim se kazenski postopek konča in preiskava proti neki osebi dokončno ustavi – s pridržkom ponovne uvedbe postopka ali razveljavitve tega sklepa – ne da bi bile naložene sankcije, lahko šteje za pravnomočno odločbo v smislu teh členov, če je bil ta postopek ustavljen, ne da bi bila opravljena podrobna preiskava.
- 33 Iz besedila člena 54 Schengenske konvencije izhaja, da se nikogar ne sme preganjati v eni državi pogodbenici za ista dejanja, v zvezi s katerimi je bil v drugi državi pogodbenici „sodni postopek [...] pravnomočno končan“.

- 34 Za to, da se lahko šteje, da je bil sodni postopek zoper osebo v zvezi z očitanimi dejstvi „pravnomočno končan“ v smislu tega člena, je na prvem mestu potrebno, da je dokončno ugasnila možnost začeti kazenski pregon (glej v tem smislu sodbo z dne 5. junija 2014, M, C-398/12, EU:C:2014:1057, točka 31 in navedena sodna praksa).
- 35 Presojto tega prvega pogoja je treba izvesti na podlagi prava države pogodbenice, ki je izdala zadevno kazensko odločbo. Odločba, s katero v skladu s pravom države pogodbenice, ki je sprožila kazenski pregon zoper neko osebo, kazenski postopek na državni ravni ni dokončno končan, namreč načeloma ne more pomeniti postopkovne ovire za to, da bi se kazenski pregon zoper to osebo in za ista dejanja eventualno začel ali nadaljeval v drugi državi pogodbenici (glej v tem smislu sodbi z dne 22. decembra 2008, Turanský, C-491/07, EU:C:2008:768, točka 36, in z dne 5. junija 2014, M, C-398/12, EU:C:2014:1057, točki 32 in 36).
- 36 Iz predložitvene odločbe izhaja, da je v postopku v glavni stvari po poljskem pravu s sklepom okrajnega državnega tožilstva v Kołobrzegu, s katerim je bil kazenski postopek končan, dokončno ugasnila možnost začeti kazenski pregon na Poljskem.
- 37 Iz spisa, predloženega Sodišču, med drugim izhaja, da niti možnost obnove sodne preiskave v skladu s členom 327(2) zakonika o kazenskem postopku, če se izve za nova bistvena dejstva ali dokaze, ki niso bili poznani v prejšnjem postopku, niti možnost državnega tožilstva, da na podlagi člena 328 tega zakonika razveljavi pravnomočni sklep o ustavitvi postopka, če ugotovi, da ustavitev postopka preiskave ni bila utemeljena, v poljskem pravu ne omaja pravnomočnosti prenehanja kazenskega pregona.
- 38 Kar zadeva okoliščini, da je na eni strani okrajno državno tožilstvo v Kołobrzegu sprejelo sklep v zadevi v glavni stvari kot državno tožilstvo in da na drugi strani ni bila izvršena nobena sankcija, ti okoliščini nista odločilni za presojo, ali je na podlagi tega sklepa dokončno ugasnila možnost začeti kazenski pregon.
- 39 Člen 54 Schengenske konvencije se namreč uporabi tudi v primeru odločb, ki jih izda organ, pristojen za sodelovanje na področju kazenskega pravosodja v zadevnem nacionalnem pravnem redu, kot je okrajno državno tožilstvo v Kołobrzegu, s katerimi je bilo v neki državi članici dokončno odstopljeno od kazenskega pregona, čeprav so te odločbe izdane brez sodelovanja sodišča in nimajo oblike sodbe (glej v tem smislu sodbo z dne 11. februarja 2003, Gözütok in Brügge, C-187/01 in C-385/01, EU:C:2003:87, točki 28 in 38).
- 40 Glede neobstoja sankcije je treba navesti, da člen 54 Schengenske konvencije določa pogoj, da je bila izrečena kazen tudi izvršena, je v postopku izvrševanja ali je po zakonodaji pogodbenice, ki jo je izrekla, ni več mogoče izvršiti, le v primeru obsodbe.
- 41 Zato omembe sankcije ni mogoče razlagati tako, da se za uporabo člena 54 Schengenske konvencije, razen v primeru obsodbe, določi dodaten pogoj.
- 42 Za ugotovitev, ali sklep, kot je ta v postopku v glavni stvari, pomeni sklep, s katerim je bil sodni postopek zoper osebo pravnomočno končan v smislu člena 54 Schengenske konvencije, je treba, na drugem mestu, zagotoviti, da je bil ta sklep izdan po vsebinski presoji zadeve (glej v tem smislu sodbi z dne 10. marca 2005, Miraglia, C-469/03, EU:C:2005:156, točka 30, in z dne 5. junija 2014, M, C-398/12, EU:C:2014:1057, točka 28).
- 43 Zato je treba upoštevati cilj, ki mu sledi ureditev, v katero se uvršča člen 54 Schengenske konvencije, in njeno sobesedilo (glej v tem smislu sodbo z dne 16. oktobra 2014, Welmory, C-605/12, EU:C:2014:2298, točka 41 in navedena sodna praksa).

- 44 V zvezi s tem iz sodne prakse Sodišča izhaja, da je načelo *ne bis in idem* iz tega člena na eni strani namenjeno temu, da se na območju svobode, varnosti in pravice prepreči, da bi se zoper osebo, proti kateri je bil sodni postopek pravnomočno končan, zaradi izvrševanja njene pravice do prostega gibanja na ozemlju več držav pogodbenic začel pregon zaradi istih dejanj, cilj tega pa je, da se ob neobstoju uskladitve ali približanja kazenskih zakonodaj držav članic pravna varnost zagotovi s spoštovanjem odločb javnih organov, ki so postale pravnomočne (glej v tem smislu sodbe z dne 28. septembra 2006, Gasparini in drugi, C-467/04, EU:C:2006:610, točka 27; z dne 22. decembra 2008, Turanský, C-491/07, EU:C:2008:768, točka 41, in z dne 27. maja 2014, Spasic, C-129/14 PPU, EU:C:2014:586, točka 77).
- 45 Vendar na drugi strani, čeprav je cilj člena 54 Schengenske konvencije, da se osebi, ki je bila obsojena in ji je bila kazen, ki ji je bila izrečena, izvršena, ali eventualno, ki je bila v eni državi pogodbenici pravnomočno oproščena, zagotovi, da se lahko znotraj schengenskega območja giblje, ne da bi se ji bilo treba bati, da bo za ista dejanja preganjana v drugi državi pogodbenici, ni njegov namen, da je osumljenec zaščiten pred tem, da bi bil podvržen morebitnim naknadnim preiskavam v zvezi z istimi dejanji v več državah pogodbenicah (glej v tem smislu sodbo z dne 22. decembra 2008, Turanský, C-491/07, EU:C:2008:768, točka 44).
- 46 V zvezi s tem je namreč treba člen 54 Schengenske konvencije razlagati ob upoštevanju člena 3(2) PEU, v skladu s katerim Unija svojim državljanom zagotavlja območje svobode, varnosti in pravice brez notranjih meja, na katerem je v povezavi z ustreznimi ukrepi, zlasti glede preprečevanja kriminala in boja proti njemu, zagotovljeno prosto gibanje oseb.
- 47 Zato je treba pravnomočnost kazenske odločbe države članice v smislu člena 54 Schengenske konvencije razlagati ne le ob upoštevanju nujnosti zagotavljanja prostega gibanja oseb, temveč tudi nujnosti spodbujanja preprečevanja kriminalitete in boja proti njej na območju svobode, varnosti in pravice.
- 48 Ob upoštevanju navedenega sklep, s katerim je bil kazenski postopek končan, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki je bil sprejet po tem, ko državno tožilstvo ni nadaljevalo postopka samo zato, ker obdolženec ni želel dati izjave in ker sta oškodovanec in posredna priča živela v Nemčiji, tako da ju v okviru preiskave ni bilo mogoče zaslišati, ter ker navedb oškodovanca ni bilo mogoče preveriti, ne da bi bila opravljena podrobna preiskava za pridobitev in preučitev dokazov, ni sklep, ki bi bil izdan na podlagi vsebinske presoje.
- 49 Uporaba člena 54 Schengenske konvencije v zvezi s takim sklepom bi namreč povzročila otežitev oziroma oviro za vsako konkretno možnost, da se v zadevnih državah članicah sankcionira obdolžencu očitano protipravno ravnanje. Na eni strani so zadevni sklep, s katerim je bil kazenski postopek končan, sprejeli sodni organi ene države članice, ne da bi bila opravljena poglobljena presoja protipravnega ravnanja, ki je očitano obdolžencu. Na drugi strani bi bil ogrožen začetek kazenskega postopka v drugi državi članici za ista dejanja. Takšna posledica bi bila očitno v nasprotju z namenom člena 3(2) PEU (glej v tem smislu sodbo z dne 10. marca 2005, Miraglia, C-469/03, EU:C:2005:156, točki 33 in 34).
- 50 Nazadnje, kot je Sodišče že navedlo, člen 54 Schengenske konvencije nujno kaže na to, da obstaja vzajemno zaupanje držav pogodbenic v svoje sisteme kazenskega pravosodja in da vsaka od teh držav sprejema uporabo kazenskega prava, ki velja v drugih državah pogodbenicah, tudi če bi imelo izvajanje njenega nacionalnega prava drugačno rešitev (sodba z dne 11. decembra 2008, Bourquain, C-297/07, EU:C:2008:708, točka 37 in navedena sodna praksa).
- 51 To vzajemno zaupanje zahteva, da zadevni pristojni organi druge države pogodbenice upoštevajo pravnomočno odločitev, sprejeto na ozemlju prve države pogodbenice, kot je bila sporočena njenim organom.

- 52 Vendar to medsebojno zaupanje lahko obstaja samo, če se lahko druga država pogodbenica na podlagi dokumentov, ki jih je sporočila prva država pogodbenica, prepriča, da zadevna odločitev, ki so jo sprejeli pristojni organi prve države, dejansko pomeni pravnomočno odločbo, ki vsebuje vsebinsko presojo zadeve.
- 53 Zato – kot je navedel generalni pravobranilec v točkah od 74 do 78 in 84 sklepnih predlogov – za sklep državnega tožilstva, s katerim je bil kazenski postopek končan, preiskava pa ustavljena, kot je ta v zadevi v glavni stvari, ni mogoče šteti, da je bil sprejet po vsebinski presoji zadeve, in ga zato ni mogoče opredeliti kot pravnomočno odločbo v smislu člena 54 Schengenske konvencije, če je iz same obrazložitve tega sklepa razvidno, da ni bila opravljena podrobna preiskava, saj bi bilo sicer lahko ogroženo medsebojno zaupanje med državami članicami. Glede na navedeno nezaslišanje oškodovanca in morebitne priče kažeta na to, da v zadevi v glavni stvari ni bila opravljena podrobna preiskava.
- 54 Ob upoštevanju zgoraj navedenega je treba na drugo vprašanje odgovoriti, da je treba načelo *ne bis in idem* iz člena 54 Schengenske konvencije v povezavi s členom 50 Listine razlagati tako, da sklepa državnega tožilstva, s katerim se kazenski postopek konča in preiskava proti neki osebi dokončno ustavi – s pridržkom ponovne uvedbe postopka ali razveljavitve tega sklepa – ne da bi bile naložene sankcije, ni mogoče šteti za pravnomočno odločbo v smislu teh členov, če je iz same obrazložitve tega sklepa razvidno, da ni bila opravljena podrobna preiskava, pri čemer nezaslišanje oškodovanca in morebitne priče kaže na to, da taka preiskava ni bila opravljena.

Prvo vprašanje

- 55 Glede na odgovor na drugo vprašanje na prvo vprašanje ni treba odgovoriti.

Stroški

- 56 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (veliki senat) razsodilo:

Načelo *ne bis in idem* iz člena 54 Konvencije o izvajanju Schengenskega sporazuma z dne 14. junija 1985 med vladami držav Gospodarske unije Beneluks, Zvezne republike Nemčije in Francoske republike o postopni odpravi kontrol na skupnih mejah, podpisane 19. junija 1990 v Schengnu (Luksemburg), v povezavi s členom 50 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah je treba razlagati tako, da sklepa državnega tožilstva, s katerim se kazenski postopek konča in preiskava proti neki osebi dokončno ustavi – s pridržkom ponovne uvedbe postopka ali razveljavitve tega sklepa – ne da bi bile naložene sankcije, ni mogoče šteti za pravnomočno odločbo v smislu teh členov, če je iz same obrazložitve tega sklepa razvidno, da ni bila opravljena podrobna preiskava, pri čemer nezaslišanje oškodovanca in morebitne priče kaže na to, da taka preiskava ni bila opravljena.

Podpisi